

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3289/2022. (VI. 10.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.209/2021/8. számú közbenső ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Gadus Csaba ügyvéd) eljáró természetes személy indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.209/2021/8. számú közbenső ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, a Miskolci Törvényszék 101.K.701.444/2020/11. számú közbenső ítéletére is kiterjedő hatállyal.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárás során megállapított tényállás szerint egy Borsod-Abaúj-Zemplén megyei település külterületén található bányatelek részét képező ingatlan az indítványozó (az alapügy I. rendű felperese) és egy másik magánszemély (az alapügy II. rendű felperese, aki alkotmányjogi panaszt nem terjesztett elő) tulajdonában állt. Egy gazdasági társaság (az alapügy II. rendű alperese) a perbeli ingatlan tekintetében termőföld más célú hasznosítása iránti kérelmet terjesztett elő, mely kérelemnek a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal Tiszaújvárosi Járási Hivatala 10091/24/2019. számú határozatával helyt adott. A határozat utóbb a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal (az alapügy I. rendű alperese) 10085/24/2019. számú határozatával jogerőre emelkedett. A jogerős másodfokú határozattal szemben az indítványozó és a II. rendű felperes közigazgatási pert kezdeményeztek, amelyben (a Kúria közbenső ítélete Indokolásának [2] bekezdése szerint) a Miskolci Törvényszék a keresetet 12.K.700.287/2020/18. számú ítéletével elutasította, a Kúria pedig a jogerős ítéletet 2020. november 17. napján kelt Kfv.IV.37.730/2020/8. számú ítéletével hatályában fenntartotta.
- [3] A II. rendű alperes gazdasági társaság a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Kstv.) 2. § h) pontja alapján, bányászati közérdekű célra a perbeli ingatlan egészének kisajátítása iránt terjesztett elő kérelmet. A II. rendű alperes gazdasági társaság nyilatkozott, hogy az ingatlan tulajdonjogának megszerzése adásvétel vagy csere útján nem jött létre, mivel a tulajdonosok a vételi ajánlatra nyilatkozatot nem tettek. A kisajátítást kérő gazdasági társaság ugyancsak nyilatkozott, hogy a közérdekű cél megvalósítására kizárólag a perbeli ingatlanon kerülhet sor. Kisajátítási kérelmében hangsúlyozta, hogy a kisajátítással biztosított tevékenység közösségi előnyei a tulajdon elvonásával okozott kárt jelentősen meghaladják. A kisajátítást kérő gazdasági társaság kérelméhez mellékelte a bányászati hatóság BO/15/714-2/2020. számú bányafelügyeleti véleményét.
- [4] A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal 2020. július 16. napján kelt BO/05/01949-26/2020. számú határozatával a kérelemnek helyt adott, és az ingatlant a Magyar Állam javára „bányászat” jogcímen kisajátította azzal, hogy a II. rendű alperes gazdasági társaságot megilletik az ingatlan birtoklására és ingyenes használatára vonatkozó jogok. A határozat szerint a kisajátítás Kstv. szerinti feltételei fennállnak, a bányászati tevékenység az ingatlan rendeltetésszerű használatát megszünteti, a tulajdon korlátozásával a kisajátítási cél megvalósítása nem lehetséges, a kisajátítás közérdeket szolgál, a kisajátítási célt pedig az érintett ingatlanon indokolt megvalósítani. A határozat rögzítette, hogy a bányafelügyelet véleménye szerint a II. rendű alperes gazdasági társaságnak mint bányavállalkozónak a megnövekedett nyersanyagigény kiszolgálása érdekében meghatározott ki-termelési tevékenységének folytatásához szükséges a perbeli ingatlan igénybevétele.
- [5] 1.2. Az indítványozó és a II. rendű felperes magánszemély a Kormányhivatal határozatával szemben keresetet terjesztettek elő, melyben elsődlegesen a határozat megváltoztatását és a kisajátítás iránti kérelem elutasítását,

másodlagosan a határozat megsemmisítését és az I. rendű alperes Kormányhivatal új eljárásra kötelezését, harmadlagosan pedig a határozat kártalanítás összege tekintetében történő megváltoztatását kérték. A Miskolci Törvényszék 101.K.701.444/2020/11. számú, 2020. november 17. napján kelt közbenső ítéletével azt állapította meg, hogy a perbeli ingatlanra a bányászat közérdekű célra elrendelt kisajátítás jogalapja fennáll. A közbenső ítélet szerint az I. rendű alperes Kormányhivatalnak a határozat meghozatalához szükséges iratok, dokumentumok, adatok a rendelkezésére álltak, a tényállás további tisztázása végett a bányafelügyeletet megkereste, kitérve a felperesek által vitatott és hivatkozott körülményekre is. A Kstv. rendelkezései alapján az ügyben bányászati szakértő kirendelése nem kötelező, az I. rendű alperes Kormányhivatal pedig a határozatában részletesen kifejtette, hogy a felperesek bányászati szakértő kirendelése iránti kérelmének miért nem adott helyt. A közbenső ítélet szerint anyagi jogi értelemben a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a kisajátítás célja (jelen esetben a bányászat) a közérdekű cél fogalmába beletartozik-e; ez a cél kizárólag a kisajátítással érintett ingatlanon valósulhat-e meg; és a tevékenység közösségi előnyei a tulajdon elvonásával okozott kárt jelentősen meghaladják-e. Ezen szempontok értékelésével pedig a Miskolci Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a kisajátítás jogalapja fennáll.

- [6] 1.3. A felperesek felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria Kfv.IV.37.209/2021/8. számú, 2021. május 4. napján kelt közbenső ítéletével a Miskolci Törvényszék közbenső ítéletét (az indokolás egy tagmondatának mellőzésével) hatályában fenntartotta. A Kúria közbenső ítélete értelmében az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdése értelmében a kisajátításnak öt feltétele van: kivételesen, közérdekből, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett kerülhet rá sor, az eljárási garanciáknak pedig maradéktalanul érvényesülniük kell (Kúria közbenső ítélete, Indokolás [20]). A Kúria megítélése szerint az I. rendű alperes Kormányhivatal a Kstv. rendelkezéseinek megfelelően beszerezte a bányafelügyelet véleményét a bányászati cél indokoltságára vonatkozóan, majd a bányafelügyeletől további tájékoztatást is kért, mely további tájékoztatás bizonyítékként a kisajátítási eljárás során figyelembe vehető. A Kúria közbenső ítélete szerint a jogerős közbenső ítélete megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a kisajátítás jogalapja tekintetében megállapítható a bányászati tevékenység közérdekűsége, szükségessége, és a tevékenység tulajdonelvonás hátrányait meghaladó közösségi előnye (Kúria közbenső ítélete, Indokolás [33]). A Kúria közbenső ítéletében azt is rögzítette, hogy a Miskolci Törvényszék érdemben vizsgálta a felperesek bizonyítási indítványait, a felülvizsgálati kérelem pedig nem jelölt meg olyan bizonyítékot vagy bizonyítási indítványt, amelynek a mellőzését a felperesek sérelmeznék, miként arra sem hivatkoztak, hogy mely bizonyítási indítványuk alapján mennyiben és milyen okból kerülhetett volna sor eltérő tényállás megállapítására (Kúria közbenső ítélete, Indokolás [27]).
- [7] 1.4. Az I. rendű felperes indítványozó ezt követően terjesztette elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszát, melyben a Kúria Kfv.IV.37.209/2021/8. számú közbenső ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, a Miskolci Törvényszék 101.K.701.444/2020/11. számú közbenső ítéletére is kiterjedő hatállyal. Az alkotmányjogi panasz szerint a támadott bírói döntések sértik az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, XIII. cikk (1) és (2) bekezdéseit, a XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését, az alábbiak szerint.
- [8] Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése az indítványozó szerint azért sérült, mert azáltal, hogy az indítványozó bizonyítási indítványai alapján nem került sor az alkotmányjogi panaszra okot adó ügyben bizonyításra, sérültek az indítványozó tulajdonhoz való jogával összefüggésben az I. cikk (3) bekezdéséből fakadó garanciális elemek. Azáltal pedig, hogy ezen bizonyítás lefolytatására nem került sor, az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdése szerinti követelmények sem teljesültek, hiszen az indítványozó éppen ennek bizonyítására tett az eljárás során indítványt. E körben az alkotmányjogi panasz a XIII. cikk (1) bekezdése állított sérelme vonatkozásában önálló indokolást nem tartalmaz.
- [9] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmét az indítványozó azért állítja, mert az ügyben felhasználásra került szakértői vélemény aggályos volt, a szakértő pedig az indítványozó és a II. rendű felperes észrevételei után sem válaszolt mindazon kérdésekre, amelyek a kisajátítás jogalapja vonatkozásában relevánsak lettek volna, ezáltal a közigazgatási eljárás keretében a hatóság az indítványozót elzárta a tényállításainak szakértői úton történő bizonyításától.
- [10] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben az indítványozó kiemeli, hogy a Kstv. értelmében a kisajátítási hatóság a kisajátítást kérő kisajátítási eljárás megindítását megelőzően előterjesztett kérelmére szakértőt rendel ki előzetes szakvélemény elkészítése céljából, mely szakvéleményt a később indított kisajátítási

eljárásban a kisajátítást kérő kérelmére szakértői véleményként kell felhasználni. Az indítványozó szerint az előzetes szakvélemény elkészítése során az indítványozó nem minősült ügyfélnek, így pedig jelen sem lehetett a helyszíni szemle során, nem tehetett nyilatkozatot, és észrevételt vagy kérdést sem intézhetett a szakértőhöz. Mindez azért jelent az indítványozó szerint alkotmányossági problémát, mert a kisajátítási eljárásban ezen szakvéleményt már érdemben nem módosítják. Az indítványozó ezen túlmenően azt is sérelmezi, hogy a kisajátítás jogalapja vonatkozásában szakvélemény sem készült. Ezeket az aggályokat az eljáró bíróságok ugyanakkor orvosolhatták volna, ám az indítványozó számára nem biztosították a megfelelő bizonyítás lehetőségét, mely problémát a Kúria döntése sem orvosolta azzal, hogy a Miskolci Törvényszék ítéletéből egy mondatot törölt. Az indítványozó azt is kifogásolja, hogy a bányafelügyelet Kstv. szerint beszerzendő véleményével szemben önálló jogorvoslat nem áll rendelkezésre, miközben a véleményt a kisajátítási eljárás során nem lehet megkérdőjelezni.

- [11] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [12] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria közbenső ítéletét 2021. május 27. napján vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2021. július 16. napján, határidőben terjesztette elő. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogi képviselője meghatalmazását csatolta.
- [13] 2.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panasz előterjesztésére valamely, az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jog sérelme esetén van lehetőség. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése nem tartalmaz az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot {lásd például: 3171/2022. (IV. 12.) AB végzés, Indokolás [21]}, ekként az alkotmányjogi panasz ebben az elemében nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti követelményt.
- [14] 2.2. Az indítványban ugyancsak megjelölt Alaptörvény XIII. cikk (1) és (2) bekezdései, XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaznak.
- [15] 2.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § szerinti követelményeknek megfelelő alkotmányjogi panaszt – egyéb feltételek megléte mellett – abban az esetben fogadja be, amennyiben az határozott kérelmet tartalmaz. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja értelmében a kérelem akkor határozott, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az e) pont értelmében pedig a kérelemnek egyértelmű indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz ugyan formálisan megjelölte az Alaptörvény tulajdonhoz való jog kisajátítás esetein kívüli korlátozhatóságát tartalmazó XIII. cikk (1) bekezdését, azonban erre vonatkozóan önálló, a XIII. cikk (2) bekezdése állított sérelmétől elkülönült indokolást nem tartalmaz, ekként a XIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem teljesíti a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontja követelményét.
- [16] 2.4. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése állított sérelmével összefüggésben a határozott kérelem követelményének eleget tesz.
- [17] 2.5. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.

- [18] 2.5.1. Az alkotmányjogi panasz sem a XIII. cikk (2) bekezdésével, sem a XXIV. cikk (1) bekezdésével, sem a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem fogalmaz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, figyelemmel az Alkotmánybíróság korábbi, ezen Alaptörvényben biztosított jogokkal összefüggő, és jelen alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából is releváns gyakorlatára.
- [19] 2.5.2. Az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdése értelmében a tulajdon kisajátítással történő korlátozása kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet. Az indítványozó által támadott közbenső ítélet még kizárólag a kisajátítás jogalapja kérdésében döntött, ennek megfelelően a „teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás” követelménye teljesülését az Alkotmánybíróság jelen eljárásában nem vizsgálhatta.
- [20] Az Alkotmánybíróság következetes, az Alaptörvény 28. cikkére visszavezethető gyakorlata szerint a bíróságoknak a jogszabályok adta értelmezési mozgáster keretein belül azonosítaniuk kell az eléjük kerülő ügy alapjogi vonatkozásait, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmezniük. Ha a bíróságok az előttük fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül jártak el, és az általuk kialakított jogértelmezés nem áll összhangban az adott Alaptörvényben biztosított jog alkotmányos tartalmával, az a bírói döntés alaptörvény-ellenességét eredményezi {elsőként: 3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [17]–[18]; legutóbb például: 3147/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [15]}.
- [21] A Kstv. 2. § h) pontja értelmében a bányászat olyan közérdekű célnak minősül, melyre tekintettel adott esetben valamely ingatlan kisajátítása alkotmányosan is indokolt lehet. Önmagában valamely, a Kstv. szerinti kisajátítási ok megjelölése azonban nem kötelezővé, hanem csupán lehetségessé teszi a kisajátítást, a kisajátítás céljának megjelölése ugyanis nem a kisajátítás oka, hanem annak előfeltétele {3005/2022. (I. 13.) AB határozat, Indokolás [22]}. Jelen esetben megállapítható, hogy mind a kisajátítási hatóság, mind pedig a bíróságok ezen, az Alaptörvényből fakadó követelménynek megfelelően vizsgálták a bányászati célból történő kisajátítás konkrét, egyedi ügyben történő indokoltságát (lásd például a Miskolci Törvényszék közbenső ítéletének [50]–[51] bekezdéseit). Az indítványozó alkotmányjogi panaszában pedig a bírói mérlegelés eredményének sérelmezésén túlmenően nem adott elő arra vonatkozó indokolást, hogy a bírói döntésben megjelenő, a kisajátítás jogalapja fennállását megállapító jogértelmezés miért lépte volna túl a bíróságok számára rendelkezésre álló értelmezési tartomány alkotmányos kereteit, azaz miért vált az indítványozó számára hátrányos bírói döntés egyben alaptörvény-ellenes bírói döntéssé. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdése állított sérelmével összefüggésben nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [22] 2.5.3. Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, illetőleg a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét részben az előzetes szakértői vélemény aggályossága és hiányossága, valamint azért állítja, mert az előzetes szakvélemény elkészülése során nem minősült ügyfélnek, és ennek megfelelően semmilyen ráhatása nem lehetett a szakvélemény tartalmára. Ugyancsak a XXIV. cikk (1) bekezdése, illetőleg a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére vezet az alkotmányjogi panasz szerint, hogy az indítványozót a kisajátítási eljárás és annak bírósági felülvizsgálata során megfosztották a bizonyítás lehetőségétől, miként az a tény is, hogy a bányafelügyelet véleményével szemben önálló jogorvoslat nem állt az indítványozó számára rendelkezésre.
- [23] Az Alkotmánybíróság következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdéséből eredő gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz intézménye nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {legutóbb például: 3500/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [16]}. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügyben felhasznált szakvélemény állított aggályossága, esetleges hiányossága olyan tényállás-megállapítási és bizonyíték-értékelési kérdésnek tekinthető, melynek vizsgálata az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik. Az Alkotmánybíróság megjegyzi: jóllehet az előzetes szakvélemény elkészülésének időpontjában az indítványozó valóban

fogalmilag nem tekinthető ügyfélnek, azonban a Kstv. 27. § (1) bekezdése garanciális jelleggel rögzíti, hogy „[a] kisajátítási hatóság és az ügyfelek kérhetik a szakértői vélemény kiegészítését” a kisajátítási eljárás megindítását követően. Az Alkotmánybíróság végezetül arra is utal, hogy a Kstv. 7. § (7) bekezdéséből következő módon a bányafelügyelet (bányászati célból történő kisajátítás esetén kötelezően beszerzendő) véleménye egyébként sem bír a kisajátítási eljárásban kötelező erővel, az csupán a [Kstv. 7. § (7) bekezdésének megfelelően minden esetben beszerzendő és figyelembe veendő] bizonyítékok egyike.

- [24] Az indítványozó bizonyítás lehetőségétől való megfosztásával összefüggésben pedig az Alkotmánybíróság arra emlékeztet, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]–[34]}.
- [25] Jelen esetben éppen azért nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét az indítványozó bizonyítási indítványainak elutasítása, mert mind a kisajátítási hatóság, mind pedig az ügyben eljáró bíróság határozatában egyértelmű, a tisztességes hatósági eljárás, illetőleg a tisztességes bírósági eljárás követelményét kielégítő mélységben indokát adta annak, hogy az indítványozó bizonyítási indítványait miért mellőzte.
- [26] Mindezen szempontok figyelembevételével az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével, illetőleg XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben sem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [27] 3. Az Alkotmánybíróság a fentiek szerint arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz sem az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdésével, sem a XXIV. cikk (1) bekezdésével, sem pedig a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem.
- [28] Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányjogi panaszt – az Ügyrend 5. §-a alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében foglaltakra is, visszautasította.

Budapest, 2022. május 24.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2905/2021.

